

eller for at søge at puste Liv i den, men det Rygte har selvfølgelig ikke det allerfjerneste paa sig. Fra Postetatens Side erkender man sikkert udmærket godt de store Vanskeligheder, der kan være ved at enes om Kompensation vedrørende disse Lønforslag, og da man selvfølgelig i høj Grad ønsker Gennemførelsen af Lønningsreformen, er man ikke saa dum at arbejde paa at berede Kompensationsspørgsmaalet Vanskeligheder, saa at Reformen kunde faa svært ved at gaa igennem.

Som jeg før har sagt, er der intet Land, der har en højere Rabat paa Frimærker end 2 pCt. I Norge og Grækenland er der en Rabat af 2 pCt., men den sædvanlige Procent er kun 1. I Frankrig og Italien giver man 1 pCt. til dem, der handle med Frimærker, og i Østerrig-Ungarn giver man ogsaa kun 1 pCt. Der har man autoriserede Udsalg, og de ere meget efterstræbte. Saadan er Forholdet i andre Lande. Men saa synes jeg dog, det er for meningsløst at tale, som om vi skulde være det eneste Land i Verden, hvor de handlende ikke vilde handle med Frimærker, uden at de faa 4 pCt.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) talte igen om Postpakmestrene og Præliminæreksamen og Kravet om, at de skulde være Underofficerer. Som jeg før har oplyst, er det ikke rigtigt, at der stilles et saadant Krav, men selvfølgelig er det ved disse Stillinger som ved saa mange andre et Plus for en Ansøger, naar han har taget Præliminæreksamen. Dertil er der intet at sige. Kommer der et Menneske med Præliminæreksamen og vil være Postbud, er det et Plus for ham, det er ikke andet, end hvad der er rimeligt.

Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) talte om Frankering af Breve. Bestemmelserne herom kan det ærede Medlem læse i Postlovens § 14. Der staar der klart nok, at har den, som skal frigøre Forsendelsen, ikke foretaget dette, sker det ved Postvæsenets Foranstaltning. Det er ganske givet. Men noget andet er, at man selvfølgelig ikke kan have noget som helst Krav paa, at det skal kunne ske i Løbet af en vis ganske kort Tid saaledes, som det ærede Medlem forudsætter, idet han sagde, at hvis man indleverer en Mængde Breve til Postvæsenets Frankering, skal Frankeringen ske, og det vil kræve et betydeligt forøget Mandskab. Det er ikke rigtigt. Frankeringen maa foregaa, naar den kan overkommes, og skulde det endelig ske, at man kom ind i

et uheldigt Forhold, kan man selvfølgelig forandre Reglerne. Men da Rabatten efter dette Forslag vil blive saa stor som i noget andet Land, kan det ærede Medlem være ganske overbevist om, at de forretningsdrivende nok vedblivende skulde frankere deres Breve.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Forskellen mellem Landpostbudenes Løn og de andre Budes, hvis hele Arbejdstid man tager. Hertil skal jeg kun bemærke, at Forskellen, som er udtrykt i Forslaget, er den samme, som man fra alle Sider var enig om i Rigsdagen i 1900—01. Hvis man vilde gaa over til, at der ingen Forskel skulde være, at det ikke skulde bero paa, om de havde hele Dagen optaget, men at der forholdsvis skulde være den samme Løn, som der nu er for de statsansatte Bude, vilde det betyde en aarlig Merudgift af omtrent 1 Mill. Kr. ud over, hvad her er foreslaet.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) talte om Kontrollen med Landpostbudene og nævnte særligt et enkelt Tilfælde. Nu skal jeg naturligvis ikke opholde Tinget med en nærmere Redegørelse for dette enkelte Tilfælde, men kun sige til det ærede Medlem, at jeg er villig til at give ham alle mulige Oplysninger om dette enkelte Tilfælde, og jeg maa holde meget bestemt paa, at det paagældende Landpostbud er optraadt uforsvarligt i det Tilfælde, det ærede Medlem sigtede til. Den Kontrolør, som det ærede Medlem omtalte, har kontrolleret 2—300 Tilfælde, og alt er forløbet godt og fredeligt, saa jeg tror ikke, at nogen med Rette vil kunne rette en saa almindelig Bebrejdelse mod denne Kontrolør, som det ærede Medlem gjorde.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har bedt om Ordet for 3die Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem har Ordet.

Poul Christensen: Jeg ønsker at gøre en enkelt Bemærkning, før Forhandlingen slutter — det skal blive meget kort. Jeg kan ikke erkende, at man ved at gaa mod de foreslaaede Takst- og Portoforhøjelser skulde berede denne Lov nogen som helst Vanskeligheder. Det staar for mig og mine Meningsfæller saaledes, at med de Indtægter, som Statsbanerne og Postvæsenet i Øjeblikket have, med det Overskud, de